

der bliver lappet, står der stadig nogle af de grundlæggende problemer i modellen tilbage.

Den anden ting, der understreges, er, at hvis der er enighed om, at betingelserne i sagerne er opfyldt, skal amtet være medfinansierende. Men her er det næste store stridspunkt: Hvornår er betingelserne opfyldt?

På trods af alt dette stemmer vi for lovforslaget, fordi vi opfatter det som en forbedring i forhold til den nuværende situation. Men hvis nogen bagefter vil beskyldte os for, at vi af den grund har sagt noget pænt om grundtakstmodellen, vil jeg bede om en kort bemærkning.

Så skulle jeg hilse fra Enhedslisten, som desværre ikke kan være til stede, og sige, at de vil undlade at stemme, når vi kommer til den endelige afstemning.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det, så passer regnskabet.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre er blandt de partier, som har støttet grundtakstmodellen og aktivt har været med til at indføre den, og derfor finder vi det faktisk ærgerligt, at det er nødvendigt med dette lovforslag, for det viser jo, at det nogle steder i landet ikke har været ganske klart for alle, hvad der er ånden og bogstaven i grundtakstmodellen, så det er nødvendigt at gennemføre lovændringen af hensyn til grundtakstmodellens troværdighed.

Kl. 15.45

Det er heldigvis en model, som overvåges ganske nøje. Jeg tror, den er stærkere overvåget, end man har set nogen reform blive overvåget nogen sinde før, og derfor vil en række af beskyldningerne mod grundtakstmodellen først kunne vurderes endeligt, når vi får overvågningsresultater.

Lovforslaget fjerner i hvert fald nogle af de sten, der er lagt i vejen for en god brug af modellen efter en omtumlet indkøringsperiode, som jo desværre nok ikke bliver kortere på grund af de strukturovervejelser, som vi alle sammen er optaget af i øjeblikket, også med hensyn til opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner, og på den baggrund støtter Det Radikale Venstre forslaget.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne har ikke stemt for grundtakstreformen; så er det sagt.

Lovforslaget præciserer, hvornår amterne har pligt til at medfinansiere sociale foranstaltninger, der som udgangspunkt er sat i værk af kommunerne, og lovforslaget forsøger således at lukke nogle af de huller, der har vist sig at være i loven.

Den konkrete baggrund for forslaget er, at det hidtil har været uklart, hvornår amterne har haft en forpligtelse til at medfinansiere ydelser i forbindelse med anbringelse af fysisk og psykisk handicappede i midlertidige og permanente bo-tilbud. For den enkelte borger har denne uklarhed i mange tilfælde betydet, at der er gået alt for lang tid, fra et behov er opstået, til den endelige visitation er sket, idet et tilbud først kan træde endeligt i kraft, når kommune og amt er blevet enige om et passende tilbud til borgeren. Dette har medført meget længere ventetid for mange borgere.

Problemerne er opstået, fordi der i mange tilfælde ikke har været enighed mellem kommune og amt om, hvornår amterne har et forsynings- og finansieringsansvar. Med lovforslaget præciseres det, at amterne har et finansieringsansvar, hvis et af følgende kriterier er opfyldt: Hvis der indgår fagligt specialiserede ydelser i den samlede ydelsespakke, eller hvis behovet for hjælp og støtte medfører en samlet årlig udgift på 635.300 kr. eller mere. I disse tilfælde er personen umiddelbart omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar.

Det er udmærket, at det amtskommunale forsyningsansvar og dermed finansieringsansvar præciseres med lovforslaget. Imidlertid sætter det ikke ind over for det, der har vist sig at være et af de allerstørste problemer i forbindelse med grundtakstmodellen, nemlig amternes medfinansiering af udgifterne til borgere, der er tildelt plads på private opholdssteder. Dette problem berørte fru Pia Kristensen ganske kort.

Problemet er, at amterne i vid udstrækning ikke er villige til at betale til private opholdssteder. Det er de ellers forpligtede til, idet servicelovens § 131 d fastslår, at en amtskommune kan medfinansiere udgifter til en kommunal opgaveløsning, der overstiger grundtaksterne osv., når foranstaltningen skønnes at nedsætte amtskommunens udgift. Under forarbejdet til loven fremgik det, at der med »kan« ikke menes, at amtet bare selv frit kan vælge, men at amtet er forpligtet i de tilfælde, hvor de saglige forhold taler for det.

I stedet for at benytte sig af de private, specialiserede tilbud har flere amter – nu er Ribe Amt